

A francia mezőgazdasági szakszervezeti mozgalom kiemelkedő egyéniségének halála – elhunyt Jean-Michel Lemétayer

Mint arról az [Ouest-France napilap beszámolt](#), július 31-én szívinfarktus következtében 62 éves korában váratlanul elhunyt a legnagyobb francia mezőgazdasági szakszervezeti tömörülés, a [Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles \(FNSEA\)](#) volt elnöke, [Jean-Michel Lemétayer](#). A hírt számos más napilap is lehozta, többek között a [Le Parisien](#), a Le Monde, a Le Figaro – kivétel nélkül méltatva Lemétayer emberi és szakma nagyságát.

Mint az a megemlékezésekben is olvasható volt, az Ile-et-Vilaine megyei farmon a nővérével és sógorával közösen tejtermeléssel foglalkozó Jean-Michel „*sosem hagyta el azt a farmot, ahol született*”, amit a szó szoros értelmében kell kezelni, hiszen azt a családi gazdaságot vitte tovább haláláig és ott is lakott, ahol annak idején a napvilágot meglátta 1951. június 2-án.

A fiatal Jean-Michel először a biztosítási szakmában kezdett dolgozni, de saját bevallása szerint „*képtelen volt megmaradni egy íróasztal mögött*”, – ahogy fogalmazott – a kereskedelemre, szervezésre született. Kivételes érzéke volt mások meggyőzésére – sokkal inkább lehetett volna pénzügyi szakember (*banquier*), de „*magába szívta a szakszervezeti mozgalom*” – fogalmazott a Thiébault Dromard által készített, a „*Confidences d'un leader paysan, une vie de combat syndical*” címmel a Bertrand Gobin Kiadónál megjelent könyvben.

1. kép A 2009-es SIMA megnyitója előtt

Lemétayer a '70-es években lépett be a fiatal gazdák szakszervezetébe (Jeunes Agriculteurs, JA), majd 1977-ben csatlakozik, mint gazdálkodó, a családi birtok viteléhez. Közben folyamatosan halad előre a szakszervezeti hierarchiában, 1984-ben a JA főtitkárává választották. Ugyanebben az évben belépett az FNSEA tejtermelő tagszervezetébe, az FNPL-be (Fédération nationale des producteurs de lait), aminek több éven keresztül elnöke volt. Az FNSEA elnökének 2001-ben választották meg a leköszönő [Luc Guyau](#) (aki ekkor lett a francia agrárkamara országos elnöke) helyére, ebbéli tisztségében három alkalommal választották újra. Az FNSEA elnöki tiszteről 2010. decemberében köszönt le, utóda [Xavier Beulin](#) lett. Távozásakor így fogalmazott: „*Elhagyom az FNSEA-t de sosem teszem le a fegyvert. Nem fejeztem még be a nagy kereskedelmi láncok elleni küzdelmet.*” (*Je quitte la*

FNSEA, mais je ne rendrai jamais les armes. Je n'ai pas fini de combattre la distribution.)

Lemétayer számos más tisztséget is ellátott, többek között elnöke volt a francia agráripari termékek promóciójában élen járó [SOPEXÁ](#)-nak és a Rennes-ben minden év szeptemberében megrendezett nemzetközi állattenyésztési szakvásárnak ([SPACE](#)) is, valamint alelnöke a gazdasági, szociális és környezetvédelmi egyeztető tanácsnak (*Conseil économique, social et environnemental*, [CESE](#)).

2. kép Az "örök szerelem", a SPACE sajtótájékoztatója során 2012. szeptemberében

A Le Figaro Économie augusztus második számában megjelent visszaemlékezésben Paul Kerdraon, a SPACE igazgatója úgy fogalmazott, hogy a vásár létrehozója maga Lemétayer volt mintegy negyedszázada és az esemény azóta is jelentős szerepet töltött be az életében. Jean-Michel a humanitárius munkából is kivette a részét, nem sokkal korábban lett a lelegezetebbeket élelmiszerrel támogató, [az FNSEA égisze alatt megalakult SOLAAL egyesület](#) elnöke. Egy dologtól azonban egész életében távol tartotta amagát – politikai tisztséget soha nem vállalt, még akkor sem, amikor Nicolas Sarkozy 2009-ben a regionális EP-lista első helyét kínálta neki. (Egy másik ismert, sőt „hírhedt” szakszervezeti vezető, a [Confédération Paysanne](#) korábbi elnöke, [José Bové](#) viszont indult ezen a választáson és a zöldek színeiben mandátumhoz is jutott.) A cikk idézi [Jean Glavany](#)-t, a Jospin-kormány agrárminiszterét, aki

szerint „Lemétayer igényes, esetenként kemény ember volt. Előfordult, hogy összetűzésbe kerültünk, de ha kezet adott valamire, tudtuk, hogy tartani fogja magát ahhoz, amit megígért és nem változtatja meg a véleményét, amint hátat fordított.” Egy másik miniszter, [Bruno le Maire](#) úgy fogalmazott, „voltak nehéz pillanatink, különösen a tejágazati sztrájk alatt sorra került rennes-i SPACE idején, de mindig találtunk közösen megoldást.” Lemétayer szakszervezeti elnökként kilenc év alatt hét mezőgazdasági miniszterrel dolgozott együtt...

A Le Monde „a gazdák fáradhatatlan védelmezőjeként” említi, idézi Guillaume Garot élelmiszer-gazdaságért felelős államtitkárt, aki úgy gondol rá, mint „harcos, nyitott és konstruktív” személyiségre. A lap megemlíti, hogy Lemétayer esetenként összetűzésbe került az FNSEA vezető szerepét (*suprématie*) veszélyeztető kisebbségi szakszervezetekkel, valamint kérlelhetetlen ellenfele volt a nagy kereskedelmi láncok és azok „ragadozó” árainak (*le combat contre la grande distribution et ses prix "prédateurs"*). Emlékeztetett továbbá arra, hogy 2010-ben legkevesebb tízezer gazdát hozott Párizsba, hogy tiltakozzanak a termelői árak csökkenése ellen és kifejezzék aggodalmaikat a KAP jövőjével kapcsolatosan.

Az Ouest France tudósítása szerint Jean-Michel Lemétayer augusztus 3-i temetésén szülőfalujában 1500 résztvevő volt, köztük a jelenlegi kormány három tagja (Stéphane Le Foll mezőgazdasági és Jean-Yves Le Drian védelmi miniszter, továbbá Guillaume Garot államtitkár) és számos magas rangú közéleti személyiség, politikus. Stéphane Le Foll tolmácsolta François Hollande üzenetét, aki tisztelgett „a Bretagne-hoz nagyon szorosan kötődő, a mezőgazdaság meghatározó vezető személyisége előtt. Kitartó, ugyanakkor nagylelkű volt. Ezt számos kormány megtapasztalta, noha néha ez sokba került nekik. De csak egy harca volt: védeni a gazdákat.” „Számos férfi és nő válaszolt hívó szavaidra hogy csatlakozzon a modern és környezetbarát mezőgazdaságot építők táborához. Itt hagyta bennünket, de a csatáid tovább élnek. Te vettedél. Nekünk aratni kell.” – fogalmazott Jean-Paul Delevoye, a CESE elnöke búcsúbeszédében. François Bayrou „mikrofonon kívül” elismeréssel adózott Lemétayer nagyon határozott egyéniségének, és soha föl nem adó szakszervezeti szellemének.

A Le Figaro Économie már említett számának cikke egy korábbi Lemétayer-interjú soraival zárul, ahol a szakszervezeti vezető így fogalmazott: *„A saját sorsom iránt nem érzek aggodalmat. Meggyőződésem, hogy szerencsés voltam az életben. Viszont állandóan aggódom azért, hogy a családom boldog és sikeres legyen”*.

Somogyi Norbert, Párizs